

Malmö Konserthus

Söndag 5 februari 2012 kl 15.00

Musikhögskolans Symfoniorkester

GÄSTSPEL

Musikhögskolans Symfoniorkester
Charles Hazlewood, dirigent
Jonas Bonde och Anton Hugosson, slagverk
Elin Paulsberg, konsertmästare

FELIX MENDELSSOHN (1809-1847)
En midsommarnattsdröm, konsertuvertyr op 21 /12 min

ANDERS KOPPEL (f 1947)
Toccatå för vibrafon, marimba och orkester /13 min

PAUS

ALFRED SCHNITTKE (1934-1998)
(K)ein Sommernachtstraum /15 min

PAUL HINDEMITH (1895-1963)
Symfoniska metamorfoser över teman
av Carl Maria von Weber /20 min
Allegro
Turandot. Scherzo: Moderato
Andantino
Marsch

Med Malmö Symfoniorkesters och
Malmö Konserthus GRATISapp har du alltid
en uppdaterad konsertkalender i fickan.

Kvällens blommor kommer
från Blomster Pigan

11/12

Malmö Konserthus

Söndag 5 februari 2012 kl 15.00

Musikhögskolans Symfoniorkester

Framför verk av
**MENDELSSOHN, KOPPEL,
SCHNITTKE & HINDEMITH**

CHARLES HAZLEWOOD

Dirigent

Charles Hazlewood utbildade sig vid Christ's Hospital och Oxford University. Startskottet för hans internationella karriär gick 1995 då han vann European Broadcasting Unions tävling för dirigenter i Lissabon. Därefter har han gjort sig känd för sin gränslösa energi och sitt hängivna arbete. Hans engagemang, utstrålning och smittande skaparkraft står i en klass för sig och har gett honom många uppdrag. Hazlewood har stått på dirigentpulten i prestigefyllda konserter som Carnegie Hall och Royal Albert Hall.

Under de senaste sex-sju åren har han dirigerat över 50 världspremiärer, startat ett teaterkompani i det pulserande Sydafrika och arbetat med nya, heta popartister i Storbritannien. Hazlewood har en uttalad önskan att sprida musik till så många som möjligt, därför har han inte bara åkt världen runt och dirigerat utan är också en känd profil för såväl TV-publiken som radiolyssnarna hemma i England. Genom rutan har han blivit "the face of classical music", som

Daily Telegraph har uttryckt det, och i radion har han en egen show som förmedlar hans musikaliska upptåg. Med detta har han lyckats så väl att han tilldelades en Sony Award 2005.

Även på filmområdet har Charles Hazlewood gjort sig ett namn. För filmen U-Carmen eKhayelitsha tilldelades han och den sydafrikanska teatern Dimpho Di Kopane - vilken han var med och grundade och numera är musikalisk ledare för - den åtråvärda Guldbjörnen för bästa film vid festivalen i Berlin 2005. För BBC har han också gjort flera filmer som rönt stora framgångar, Vivaldi Unmasked, The Genius of Mozart, The Genius of Beethoven och ett antal filmer om Tjajkovskij. Hazlewood är en årligen återkommande dirigent i Malmö för Musikhögskolans Symfoniorkester och Malmö Symfoniorkester som han gjort konserterna Joystick 2.0 och 3.0 med och i mars är det dags för 4.0 med TV- och data-spelsmusik på programmet.

JONAS BONDE

Slagverk

Jonas Bonde föddes 1988 i Nyborg på Fyn, Danmark och började spela trummor vid 11 års ålder för Anders Lynghoj. Slagverksstudier följde sedan på MGK (Musikalsk Grund Kursus) för Mikkel Dons Burchardt och Thomas Georgi. Jonas tog även lektioner för Sören Monrad. Jonas Bonde vann Syddansk solisttävling 2007. Han blev

antagen till Musikhögskolan i Malmö året därpå, där han studerar för Lennart Gruvstedt, Nicklas Holmberg, Peter Fältskog och Johan Bridger. Jonas har spelat i professionella orkestrar som Malmö SymfoniOrkester, Malmö Operaorkester, Helsingborgs Symfoniorkester, Ars Nova, Århus Symfoniorkester och Prinsens Musikkorps.

ANTON HUGOSSON

Slagverk

Anton Hugosson är uppvuxen i Strängnäs, där han gick i Kommunala musikskolan. Han studerar just nu sitt tredje år på kandidatutbildningen vid Musikhögskolan i Malmö för Lennart Gruvstedt, Nicklas Holmberg och Peter Fältskog.

Sommaren 2007 turnerade han i USA med den amerikanska trumkåren The Cascades från Portland som sektionsledare för sin sektion. Därefter har han studerat för bl a Magnus Einarsson och Johan Bridger och kom sedan in på musikerutbildningen vid Musikhögskolan i Malmö 2009.

Sommaren 2010 spelade Anton Hugosson med violinisten Erika Sävström Engman i Duo Viorimba och introducerade den udda kombinationen marimba/violin. Med Windcorp Brass Band från Göteborg vann Anton de svenska mästerskapen i brassband 2010. Sommaren 2011 turnerade han med ungdomsorkestern Baltic Youth Philharmonic och Kristjan Järvi och i år åker orkestern på turné med MDR Sinfonieorchester till Leipzig, Dresden och Milano. Anton har bl a vikarierat många gånger i Malmö SymfoniOrkester.

FELIX MENDELSSOHN

En midsommarnattsdröm, konsertuvertyr

Ett av Felix Mendelssohns tidigaste mästerverk är hans uvertyr till En midsommarnattsdröm som han skrev redan som 17-åring 1826. Den är inte bara ett viktigt verk i hans egen produktion, utan är också ett av den tidiga musikaliska romantikens nyckelverk. Mendelssohn skapar här, inspirerad av Shakespeares drama, en ny musikalisk form, konsertuvertyren. Med den frigörs uvertyrformen från sitt musik-dramatiska ursprung och förvandlas till ett självständigt, ensatsigt orkesterverk för konsertscenen. Utgångspunkten är en poetisk idé, oftast inspirerad av litteratur- eller naturupplevelser, och hur den kan fångas i toner. Senare kom Franz Liszt att utveckla formen vidare till det han kallade "symfonisk dikt" under 1850-talet.

Shakespeares En midsommarnattsdröm var mycket populär i början av 1800-talet och handlingen stod väl i samklang med romantikens intresse för kontrasten mellan den verkliga världen (på dagen) och den övernaturliga världen (på natten) representerad av gestalter som Puck, Oberon, Titania och älvorna. Mendelssohn fångar pjäsens olika miljöer, inte minst nattstämningen och älvornas värld i de snabba stråkpasagerna i styckets magiska öppning. Långt senare kom Mendelssohn att återanvända sin uvertyr när han skrev scenmusik till en teateruppsättning av En midsommarnattsdröm, i vilken Mendelssohns välkända och populära bröllopsmarsch ingår.

© Staffan Storm

ANDERS KOPPEL

Toccata för vibrafon, marimba och orkester

Anders Koppel är en av Danmarks mest produktiva tonsättare, inte minst vad gäller konsertanta verk för solist och orkester. Han är uppväxt i en musikerfamilj - hans far var den kände pianisten och tonsättaren Herman D Koppel - och började tidigt musicera och skriva musik. Under 1960- och 1970-talen deltog han i flera musikaliska experimentgrupper bl a i rockgruppen Savage Rose, ett av Danmarks mest innovativa band vid tiden, och också gruppen Bazaar som odlade en egen form av improvisationsmusik med Balkaninfluenser. Sedan mitten av 1970-talet har Koppel mer och mer ägnat sig åt komposition, både för konsertsammanhang men inte minst också för film och teater.

Koppels stilistiska bredd är mycket stor och i hans musik finns influenser från en mängd håll. Inte minst kännetecknas hans verk av en rytmisk vitalitet, ofta med latinamerikanska element som grund och klassiskt klar formkänsla. Med Toccata för vibrafon, marimba och orkester från 1990 fick Koppel något av ett genombrott som tonsättare. I verket möter man flera av de typiska drag han fortsatt utveckla. Här samsas det utåtriktat virtuosa och tekniskt utmanande med lyriska, stillsamma partier i en musik som snabbt funnit genklang hos både musiker och publik.

© Staffan Storm

Erbjudande till MSO:s konsertpublik

BROMANS GRILL & BAR

Valfri varmrätt i restaurangen före eller efter konsert för 150 kr exkl dryck. Restaurangbiljetten köps i biljettkassan. Har du frågor eller vill boka bord kontakta Quality Hotel Konserthuset, tel 040-664 60 20.

ALFRED SCHNITTKE

(K)ein sommernachtstraum

Alfred Schnittke räknas som en av de mest betydande ryska tonsättarna under senare delen av 1900-talet i generationen efter Sjostakovitj. Schnittkes personliga blandning av gamla och nya tekniker och ofta drastiska bruk av stilistiska kontraster är fortfarande unik. Han var mycket produktiv i de flesta genrer och komponerade ett flertal stora musik-dramatiska och symfoniska verk såväl som kammar- och solomusik. Dessutom skrev han en betydande mängd film-musik. På flera sätt var Schnittkes musik karaktäristisk för den avantgardistiska konsten under den sena sovjetiska epoken. I en tid när man inte kunde uttrycka sig fritt fick inte sällan konstverk kläs i en väv av symboler, vilka skapade en labyrinth av betydelser vars djupare mening undgick stats-apparaten men som var uppenbara för de insatta.

Det stora internationella genombrottet för Schnittke kom med framförandet av hans första Concerto Grosso i Väst-

europa 1977. Därefter, under 1980-talet, kom hans konst på många sätt att inom musiklivet symbolisera den nya öppenheten, som präglades av begreppen perestrojka och glasnost under Gorbatjov-eran. Decenniet innebar ett definitivt genomslag för hans musik med ett mycket stort antal konserter och skivinspelningar som följde. Under 1990-talet var Schnittke bosatt i Hamburg där han, produktiv in i det sista, gick bort 1998. I några av Schnittkes mest extrema polystilistiska verk undrar man nästan var han själv är i sitt konstverk - är allt bara en halsbrytande stilistisk maskerad eller vad döljer sig under ytan? Kanske är (K)ein Sommernachtstraum ett exempel på ett sådant verk med sina associationer till Mozart och wienklassisk musik. Verket var en beställning av Salzburgfestivalen och skrevs 1985. Om sitt stycke sade Schnittke själv: "Jag vill bara tillägga att jag inte stulit 'antikviteterna' i detta stycke; jag har förfalskat dem..."

© Staffan Storm

PAUL HINDEMITH

Symfoniska metamorfoser

Paul Hindemiths verk Symfoniska metamorfoser över teman av Carl Maria von Weber tillkom under hans första år i exil i USA i början av 1940-talet. Efter Hitlers maktövertagande hade hans situation i hemlandet Tyskland blivit alltmer ohållbar. Hindemiths musik hade under 1920-talet kommit att bli en av de främsta symbolerna för Weimerrepublikens experimentella konst och i och med det också ett rött skynke för den växande nazistiska rörelsen. I ett ökänt tal från 1934 lyfte Joseph Goebbels fram Hindemiths opera Neues vom Tage som just ett exempel på "förfallet" och när operan Mathis der Maler samma år skulle uruppföras i Berlin stoppades den av censuren.

Upprinnelsen till Symfoniska metamorfoser var Hindemiths tidigare samarbete med koreografen Léonide Massine i baletten Noblissima Visione från 1938. Massine hade nu en idé till en ny balett byggd på tämligen okänd musik av Weber, men projektet rann ut i sanden och deras samarbete upphörde. Hindemith återvände 1943 till skiss-materialet och började istället utveckla tankarna till ett rent orkesterverk. Resultatet blev i det närmaste en konsert för orkester där såväl enskilda solister som de olika sektionerna får visa upp sin virtuositet.

© Staffan Storm